

vil tage særligt Hensyn til de Diemed, i hvilke Midlerne hidtil have været brugte. Det Ord: „frugtbargjøre“ ser lidt beynnderligt ud; det ser lidt beynnderligt ud, at man skal have en særlig Bestemmelse om, at man skal have Ret til at frugtbargjøre Midler, der indkomme i Statskassen; men derved skal jeg ikke opholde mig. Det er Forslaget under Nr. 11, jeg især sætter Pris paa, og hvis det bliver vedtaget, er det mig et Bidnesbyrd om, at det ingenlunde med Rette kan siges, som det fra anden Side er gjort gjældende, at Forslaget under Nr. 22 ikke søger at hævde Midlerne som Statens Midler. Forslaget under Nr. 12 er ikke fremsat for Andet end for at have Diet til at udtale sig med et Par Ord om dette Forhold. Istedetfor at der i Udvalgets Forslag staar, at de Bestemmelser, der ere truffene ved allerhøieste Resolution f. Ex. om Ansættelse af residierende Kapellaner, om Veltug af Præsteskald osv., skulle blive ved Magt, have Forslagsstillerne foreslaaet, at de skulle træde ud af Kraft. Man har dermed ment, at man vilde ønske, at den ærede Kirke- og Undervisningsminister vilde lade alle disse Dispositioner blive underkastede en almindelig Undersøgelse, navnlig med Hensyn til, hvorvidt de Betingelser, de Forudsætninger nu kunne siges at være tilstede og gyldig tilstede, som forelaa, dengang man vedtog disse Dispositioner. Dersom den meget ærede Minister vil sige, at han er villig til at lade disse forskjellige Forhold undersøge, som det sidste Stykke i Forslaget under Nr. 22 omhandler, inden han bestemmer sig til at lade disse Bestemmelser træde i Kraft, have Forslagsstillerne Intet imod at tage Forslaget tilbage, men man tror, at der er truffet visse Dispositioner, som ikke saa lige fremdeles bør opretholdes, og at der somme Steder er truffet Dispositioner mod selve Menighedernes Duffer. Forslaget under Nr. 14, som jeg endnu kun har tilbage, gaar atter ud paa en Redaktionsændring. Der staar i Udvalgets Forslag til Titlen: „Forslag til Lov om Omordning af Landsbypresterenes Lønning m. v.“ Vi foreslaa blot: „Forslag til Lov om Landsbypresterenes Lønning m. v.“ Det er en Ubetydelighed, men Titlens Kortthed og Klarhed lider i alt Fald ikke ved Vedtagelsen af [vort

Ændringsforslag. Med disse saa Bemærkninger skal jeg anbefale disse Ændringsforslag, af hvilke vi navnlig sætte Pris paa Vedtagelsen af Forslagene under Nr. 7 og 11.

Ordføreren: Jeg skal med et Par Ord udtale mig angaaende de foreliggende Ændringsforslag, og først om de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Forslaget under Nr. 1 gaar ud paa, at Bispetienderne skulle blive staaende paa Indtægtsiden, medens de efter vort Forslag skulle overføres paa Udgiftsiden. Dette Forslag maa jeg fra raade, idet den Overenskomst, der er truffen jo gaar ud fra, at samtlige disse Indtægter og Udgifter skulle staa paa eet Sted i Finantsloven, og det, der efter den ærede Forslagsstiller's Mening skal ligge i denne Overførelse, kan jeg slet ikke erkjende ligge deri; denne Post bliver ligesuldt Gjenstand for Bevilling, enten det staar paa det ene eller paa det andet Sted. Forslaget under Nr. 2 bringer paany et Spørgsmaal frem, der meget har beskæftiget Udvalget og Thinget ved de foregaaende Behandlinger. Vi have ved samtlige de foregaaende Behandlinger meget nøiagtigt drøftet dette Spørgsmaal, saa at der ikke kan være Grund til nu at sige Meget om det. Forskjellen paa, hvad der staar i Lovforslaget, og hvad der her foreslaas, er den, at Lovforslaget siger, at der ikke maa ydes eller modtages Gaver i Penge eller Naturalier i Anledning af Daab, Mødres Indledelse, Nadver, Skriftemaal eller Vigtale, hvad enten disse Handlinger foretages paa det ene eller paa det andet Sted, medens Ændringsforslaget gaar ud paa, at der ingen Gaver maa foredres i sliq Anledning. Det ærede Medlem, der har stillet Forslaget, har ikke set rigtigt efter. Han har ment, at det var forbudt at give Kjerlighedsgaver, han har ment, at det overhovedet var forbudt at give Gaver, men derom staar der slet ikke Noget; her er kun Tale om, at der ikke i Anledning af Daab osv. maa ydes eller modtages Gaver. Naar den ærede Taler mente, at det var mærkværdigt her at opstille et saadant Forbud, vil han vistnok erindre, at der i den borgerlige